

**Monika Čechová, *Guy de Maupassant dramaturge*. Bakalářská práce. Jihočeská
univerzita v Českých Budějovicích, 72 s.**

posudek oponenta

Monika Čechová se ve své bakalářské práci věnuje méně známé části literární tvorby francouzského spisovatele Guyho de Maupassant, a to jeho divadelním hrám. Práce je rozčleněna do tří velkých kapitol, z nichž první přibližuje dobový společenský a literární kontext a Maupassantův život a dílo s důrazem na jeho dramatickou tvorbu. Druhá část je věnována rozboru všech jeho sedmi dokončených her, třetí část pak nabízí souhrnnou charakteristiku Maupassanta dramatika.

Struktura práce je logická a přehledná, ale označení jednotlivých kapitol pouhou řadovou číslovkou (první část, druhá část) je poněkud mechanické, autorka měla snad raději zvolit nadpisy, které by vystihovaly obsah kapitol. Úvodní pojednání o dobovém kontextu a o Maupassantově tvorbě jsou funkční, rozbor her ve druhé kapitole seznamují s okolnostmi vzniku her, s jejich žánrem a hlavním tématem, shrnují zápletku, charakterizují postavy. V závěrečném shrnutí pak autorka určuje charakteristické rysy Maupassantových her a jejich společné ústřední téma, kterým je podle jejích zjištění žena. Upozorňuje též na tematické i formální souvislosti Maupassantovy dramatické tvorby s jeho tvorbou ostatní a představuje ji jako organickou součást spisovatelova díla.

Autorka si nevybrala snadné téma – Maupassant coby dramatik je v českém prostředí prakticky neznámý, jeho hry nejsou do češtiny přeloženy a bylo tak nutno pracovat převážně s francouzskými zdroji. S tím si ale dokázala poměrně dobře poradit, prokázala schopnost pracovat s cizojazyčnými zdroji primárními i sekundárními, schopnost převážně samostatné analýzy literárního textu i syntézy poznatků. Práci se rozhodla napsat ve francouzštině a s ohledem na české prostředí ji doplnit rozsáhlým resumé v češtině. Právě volba francouzštiny, kterou autorka zdůvodňuje absencí českých překladů her, se však jeví jako problematická. Úroveň – a dlužno říci, že místy i srozumitelnost – textu totiž snižuje značné množství gramatických chyb (často na úrovni základní gramatiky), nesprávně užitých členů, předložek, případů chybného slovosledu apod. V závěrečné bibliografii působí matoucím dojmem dvojí uvedení jednoho a téhož titulu (G. de Maupassant, *Théâtre*), ale možná jde jen o přehlédnutí.

Doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

19. června 2013

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.